

AZ ERŐ SZELLEME

Fábián Attila élőben elhangzott tanításának nyers szövege
Budapest, 2023.05.28.

Hallelúja! A mai napon egy olyan üzenettel készültem, ami úgymond stílszerű, tehát kapcsolódik pünkösdhöz. Egy picit a múlt heti üzenetnek a folytatása ez, és ahogy István egy kicsit felvezette, valóban a pünkösdről, mint ünnepről valaki sokat tud, valaki keveset tud. Valakinek mély bibliai ismerete van, valakinek pedig felszínes és sekélyes ismerete van. A világnak is van valamiféle ismerete a pünkösdről, hogy milyen. Nem tudom, hogy mondjam, vagy ne mondjam, vagy érdekel, nem érdekel?

Természetesen elmondom, csak így felvezetem. Mert én egyszer, sok-sok-sok évvel ezelőtt, kb. 20 évvel ezelőtt, készültem egy pünkösd-i prédikációra Szekszárdon. Nem szoktam én rádiót hallgatni, de valami miatt bekapcsoltam a helyi, szekszárdi rádiót, ahol készültek a helyi pünkösd-i fesztiválra, amikor kitelepülnek oda a kézművesek, kitelepülnek oda olyanok, akik árulnak mindenféle portékákat, ételeket, stb.

A lényeg a lényeg, hogy meghívtak egy főszervezőt, illetve a főszervezőjét ennek a pünkösd-i fesztiválnak, és ő azt mondta, hogy a pünkösd az a sör és a kultúra ünnepe. Én ugyanúgy lefagytam, és nem tudtam, hogy most ezen sírjak, vagy nevessek, mint ahogy ti most itt páran röttyögtök magatokban, hogy jaj, hova fajult a világ. Természetesen nem a világ a mérce. Nem a világ az etalon, és nem ahhoz szabjuk magunkat, de a világnak ennyi megértése van.

A bibliai értelemben vett pünkösd az egész másról szól. Az az igazság, hogy sajnos nagyon sok kereszténynek sincs túl sok megértése a pünkösdről, és nem igazán tudják, látják ennek a fontosságát, szerepét. Munkaszüneti nap, nem kell menni dolgozni, el lehet menni horgászni, vagy wellness hétvégére. Meg ünnepi istentisztelet van, meg kitöltetett a Szent Szellem*, de igazából ennyi. [*A magyar bibliafordítások többségében Szentléleként olvasható.]

Miközben azért, ha ismerjük az ószövetségi rendelkezéseket, rendtartásokat, amiket Isten a zsidóknak adott, akkor láthatjuk azt, hogy bizony az Úr Jézusnak a szolgálata, és a főbb eseményei, amiket Ő elvégzett, amiket Ő betöltött, azokat Ő szigorúan ünnepnapokhoz igazította. Ha tetszik neked, ha nem. Ha tudtad, ha nem. Mindent, ami a megváltásnak a fő lényege, az az ünnepnapon történt, és ezek nem véletlen dolgok. Egy picit hadd beszéljek erről!

Nem ez lesz a mai üzenetnek a lényege, de érdekességképpen hadd mondjam el, hogy olvashatsz a hét fő ünnepről a 3Mózes 23-ban, és ez az egyetlen ószövetségi igehely, ahol mind a hét fő ünnep, amit kötelezően meg kellett ünnepelniük a zsidóknak, itt egy helyen szerepel, egymásutáni felsorolásban. Nagyon sokat lehet belőle tanulni.

Sok más helyen elszórva még más ünnepek is vannak természetesen, és van három fő ünnep, amikor meg kellett jelenni minden felnőtt zsidó férfinek Jeruzsálemben, a templomban. De a lényeg a lényeg. Egy picit elmélkedjünk, és gondolkodjunk azon, hogy van négy ünnep, ami tavaszi ünnep, és van három, ami őszi ünnep. A négy tavaszi ünnep eléggé egy kis csoportba van gyűjtve, míg a három őszi ünnep is eléggé egy, tehát közel vannak a dátumok egymáshoz.

A húsvétról, a páskáról, mindenki hallott. Sokan itt voltak hány héttel ezelőtt? Hét héttel ezelőtt itt voltak, húsvéti alkalmunkon, ünnepi istentiszteletünkön, akkor volt arról szó. Az első fő ünnep, a *páska*. A második fő ünnep a *kovásztalan kenyereknek* az ünnepe, ami a bibliai rendtartás szerint a páskát követő napon kezdődik, és ez az ünnep hét napig tart. Ezt követően a harmadik ünnep az pedig a páska után második, tehát a harmadik ünnep itt a harmadik a sorban az pedig az *első zsengeknek* az ünnepe. Mindegyikhez kapcsolódik valamilyen krisztusi, messiási dolog.

Mi volt húsvétkor? Mindenki tudja: a kereszthalál. A megváltás ott történt. A második napon Jézus a sírban volt, erről nem szeretnék hosszan beszélni. Ez a megszentelődés, hogy Jézus teste nem látott rothadást a sírban, ezt jelképezi. A harmadik pedig az első zsengeknek az ünnepe, az pedig mutatja azt, hogy Jézus feltámadt a halálból, és a feltámadás is ünnepnapra esett. Gondolkozzunk egy picit! Ugye most pünkösöd van, ami ettől a naptól számított ötvenedik nap, ami igazából holnap lesz, és ugye a Szent Szellem van a középpontban ilyenkor.

A Szent Szellemről beszélünk, Óróla beszélünk, hogy akkor Ő kitöltetett, akkor Ő eljött, akkor Ő túlsordult, akkor nyelveken imádkoztak, és akkor született meg a gyülekezet. Onnantól kezdve kezdték hirdetni a tanítványok az Evangéliumot. De hol volt addig a Szent Szellem? Bennem rengeteg kérdés felmerül, hogy de hát mi a különbség?

Mindenki tudja, hogy amikor a páska ünnepen a kereszthalálkor a kárpit felülről kettéhasadt, akkor az Isten jelenléte, a Szent Szellem a szentek szentjéből kiszabadult úgymond, és jelen volt. Vagy nem volt jelen, vagy hol volt, vagy merre volt, vagy mi történt? Eltűnt, vagy felment a mennybe? Vagy elbújt valahova? Kérdések ezek, amikre megvan a válasz természetesen, és úgy szeretnék erről a mai napon beszélni, hogy lásd meg azt, hogy nagyon sok mindent nekünk hittel kell megragadni, és megfogni.

És nem mindent kell úgy értelemmel, logikával megmagyarázni, mint ahogy a matematikai képleteket levezetjük. Bár minden egyes ilyen dolog, ami most kérdőjelként ott van, homályos foltként, minden az Igéből megmagyarázható. De nem ez az elsődleges dolog, hogy mi az értelmünkkel meg tudjuk magyarázni, egyszerűen elfogadjuk, és hisszük. Természetesen a Szent Szellem jelen volt, hisz Ő, az Ő ereje volt, ami feltámasztotta Jézust a halálból. Ámen? Ugye?

Lapozzatok az Apostolok cselekedeteire! Nem ezzel akartam kezdeni, de hát tudjátok, hogy van ez. Aki prédikált, az biztos tudja, aki meghallgatta már a prédikátorokat, azok is tudják, hogy elkezdjük valahol és folytatjuk valahogy. Hogy kezdődik az Apostolok cselekedetei? Rengeteg olyan információ van itt az első pár igeversben, amit sokszor csak átlapozunk, átolvassuk, átfutunk rajta, és nem mélyedünk el benne, és nem gondolkozunk rajta, pedig mély kijelentést kaphatunk belőle. Tehát az Apostolok cselekedeteit olvasom az 1. verstől:

Apostolok cselekedetei 1,1–8.

1. Első könyvem írtam, Theofilus, mindazokról, amiket kezdett Jézus cselekedni és tanítani,

2. Mind a napig, melyen fölvetették, minekutána parancsolatokat adott a Szent Szellem által az apostoloknak, akiket választott magának.

3. Akiknek az Ő szenvedése után sok jel által meg is mutatta, hogy Ő él, negyven napon át megjelenvén nekik,

Álljunk meg itt egy pillanatra! Jézus feltámadt a halálból, ugye? Azt olvassuk itt, az Ige mondja azt, hogy a Szent Szellem által adott utasításokat Jézus az apostoloknak, ugye? Negyven napon keresztül tanította őket Isten országáról, Isten királyságáról, az Isten országához tartozó dolgokról, a Szent Szellem által. Így van?

Ha megkérdezem tőled, hogy az apostolok ezen a ponton, ezen a helyen ujjá voltak-e születve már, vagy nem, akkor mit mondanál? Most csak költői kérdés, nem kell bekiabálnod. Ha olvastad az Evangéliumokat, a János evangélium 20. fejezet 22-es versében ott mondja nekik Jézus, hogy „Vegyetek Szent Szellemet”, és rájuk lehelt. Rájuk lehelt és vettek Szent Szelemet. Az újjászületésük ott történt meg.

Újjászülettek már az apostolok. De azt olvassuk a feltámadás előtti időszakról, hogy az apostoloknak nagyon-nagy félelmük volt. Nagyon megrettentek, talán ki is ábrándultak. Féltették az életüket. Azt gondolták, azt hitték, hogy ők is ugyanarra a sorsra jutnak, mint

Jézus. Ezért elbújtak, remegve remegtek és tele voltak mindenféle depressziós gondolattal. Akkor ők már újjá voltak születve.

És jön Jézus, feltámad a halálból, negyven napig hirdeti nekik az Isten országára tartozó dolgokat. Nem mintha előtte három és fél évig nem ezt csinálta volna, de még negyven napig hirdeti nekik az Igét. Hirdette nekik azt, amit akkor nekik tudni kellett. Érdekes, hogy ezekről, hogy ott pontosan mik hangzottak el ebben a negyven napban, túl sokat nem tudunk.

De egy valami meg van írva mégis. A negyven nap után a tanítványoknak mi a kérdése? Vajon arról nem beszélt Jézus abban a negyven napban? Beszélt róla, de mégis ez itt meg van írva nekünk, mert tanulhatunk belőle. Olvasom tovább:

4. És velük összejövén, meghagyá nékik, hogy el ne menjenek Jeruzsálemből, hanem várják be az Atyának ígérését, melyet úgymond, hallottatok tőlem:

5. Hogy János ugyan vízzel keresztelt, ti azonban Szent Szellemmel fogtok megkereszteltetni nem sok nap múlva.

6. Mikor azért azok egybegyűltek, megkérdeék Őt, mondván: Uram, avagy nem ez időben állítod-é helyre a királyságot Izraelnek?

7. Monda pedig nékik: Nem a ti dolgotok tudni az időket vagy alkalmakat, amelyeket az Atya a maga hatalmába helyezett.

Elmond itt Jézus valamit. A Szent Szellem által szólt Ő, de várjatok! Várjatok! Várjatok! Az ember gondolkodik magában, hogy Jézusnak a közvetlen jelenlétében, Jézusnak a közvetlen tanácsadó, bensőséges viszonyának a szoros kapcsolati jelenlétében, az nem elegendő, hogy velünk van, és hogy Ő ennyire közel van hozzánk és Ő személyesen tanít minket.

Mondhatta volna elvileg Jézus azt, hogy mindent tudtok már, mindent átadtam nektek, amit tudnotok kell, láttátok a mintát, hogy hogyan végeztem én ezt a munkát, a szolgálatot, a ti szemetek láttára több mint három éven keresztül. Itt vagyok feltámadott mivoltomban, most is tanítalak benneteket, menjetek azért, és hirdessétek az Evangéliumot! De nem ezt mondta Jézus. Azt mondta, hogy várjatok! Várjatok! Várjatok!

A tanítványok megkérdeznak valamit, Jézus nagyon türelmesen, nagyon kedvesen elmondja ezt ugye, hogy „nem a ti dolgotok az időket tudni.” Én nem biztos, hogy ilyen türelmesen el tudtam volna mondani több évi prédikáció után. Jézus a kedvességével a Szent Szellem által szólt, és azt mondja itt a következő igeversben, a 8-ban miután azt mondja, hogy „nem a ti dolgotok tudni az időket vagy alkalmakat, amelyeket az Atya a maga hatalmába helyezett.”

8. Hanem vesztek erőt, minekutána a Szent Szellem eljő reátok; és lesztek nékem tanúim úgy Jeruzsálemben, mint az egész Júdeában és Samáriában, és a földnek mind végső határáig.

S „vesztek erőt”. Látod-e azt, hogy itt ez valami más? Itt ez valami több? Itt ez valami olyan dolog, ami olyan változást hozott a tanítványok életében, amikor ők képesek voltak és készek voltak arra, hogy mindent hátrahagyva, az életüket letéve, az önzőségüket hátrahagyva, a másik embernek az érdekét előtérbe helyezve és kilátásba helyezve azt, hogy őket megverik és elutasítják és utálják őket és akár keresztre feszítik őket vagy megkövezik őket.

Tehát mind-mind letéve azt mondták ezek után, hogy igen, akkor megyek és csinálom és teszem, mert van valami erő, ami megváltoztatott engem vagy megváltozott bennem. Ezzel az erővel prédikált Péter azon a bizonyos pünkösdi prédikációján, amikor is kiállt ő, mint egy halász ember, egy nem tanult ember a zsidók elé. Azok elé is, akik Jézust keresztre feszítették. És elmondott egy olyan összeszedett, egy olyan lényegre törő, egy olyan tökéletes prédikációt, ami egyszerre egyszerű is és egyszerre minden igényt kielégítő is, hogy háromezer ember újjászületett, megtért, odafordult Jézushoz.

Amiben azért volt egy-két kemény szó is, hogy ti keresztre feszítettétek az igazságnak a Fiát. Térjete azért meg, forduljatok oda Jézushoz, és veszitek a Szent Szellem ajándékát. Veszitek a megigazulásnak az ajándékát. Ez a Péter, honnan vette az erőt, miközben pár héttel korábban, amikor valaki azt mondta neki, hogy te együtt voltál Jézussal, ő letagadta Jézust. Nemcsak, hogy letagadta Jézust, átkozta Jézust, átkozta azt, hogy ő ismeri Jézust.

És eltelt pár hét, ötven nappal vagyunk a feltámadás után. Az előtt pár nappal a keresztre feszítés éjszakáján vagy hajnalán árulta el Péter. Eltelt cirka másfél hónap, kevesebb mint két hónap, és olyan változás történt, nem csak Péterben, hanem a többiekben is, mert együtt álltak oda ki a lépcsőre. Ha megyünk Jeruzsálembe, akkor meg fogom nektek ezt a helyet mutatni.

Egy olyan beszédet mondott, amiben ő is gyakorlatilag kijelentette azt, amit később Pál apostolnak az írásaiból, szavaiból tudunk, hogy az életem sem drága nekem, hogy hirdessem a felkent, a megfeszített Jézus Krisztusnak az igazságát, hogy Ő ma is él, hogy Ő feltámadt a halálból. Honnan van ez az erő? Kell-e ez az erő nekünk? Ad-e bátorságot nekünk ez az erő vagy elég csak újjászületnünk?

Az újjászületés által a Szellem ugye belénk kerül, és mindent megkaptál azt gondolod. És meg is kaptál mindent Krisztusban, de mégis van valami más, ami valami mást hoz elő. Erről szeretnék egy picit beszélni. Kíváncsi vagyok én is, mint ilyenkor mindig, hogy tudom ezt átadni nektek? Lapozzunk oda az 1Korinthusi levélhez! Azt a pár Igét felolvassom, felolvastam a múlt héten is a 2. fejezetből a 4–5-ös verseket. Pál szavai ezek:

1Korinthus 2,4–5.

4. És az én beszédem és az én prédikálásom nem emberi bölcsességnek hitető beszédeiben, hanem Szellemnek és erőnek megmutatásában állott:

5. Hogy a ti hitetek ne emberek bölcsességén, hanem Isten erején nyugodjék.

Itt van valami, ami kulcsfontosságú nekünk Krisztusban hívő keresztényeknek, hogy ezt megértsük. Különbség van igehirdetés és igehirdetés között, mert akkor, amikor kivesszük belőle, vagy elhagyjuk, vagy nem merünk benne hinni, vagy visszautasítjuk, vagy figyelmen kívül hagyjuk az erőt, ami az Evangélium, ami a Szent Szellemnek az ereje, akkor az olyan lesz, mint egy leeresztett lufi a kezünkben vagy az életünkben.

Olyan lesz a hitünk, olyan lesz a kereszténységünk a csodák nélkül és az erők nélkül, mint amilyen a vallás manapság, mint amilyen a vallás volt is sok-sok száz éven keresztül. Kivesszük belőle a lényegét! Ha kivesszük a természetfölöttit a hitünkben, ha kivesszük Isten erejének a munkálkodását, működését, ha nem fektetünk erre hangsúlyt, ha nem keressük ezt a dolgot, hogy hogyan lehet ebben fejlődni, megértést kapni, növekedni, akkor nagyon könnyen eltéveszthetjük.

Mert átveszi a logika, az emberi bölcsesség az irányítást és elkezdünk mindent megmagyarázni, ami abból a szempontból jó, hogy legyen sok igei ismeret és bibliai módon tudjál mindent megmagyarázni. De sokszor, amit nem tudunk megmagyarázni, hozunk rá emberi bölcsességet, emberi okoskodást, hogy valami választ adjunk annak azért, aki kérdez. Nehogy már azt kelljen mondani, hogy nem tudom, hogyan működik, meg hogyan történt.

És akkor átveszi a vallás, meg a változás nélküli kereszténység az uralmat az életünkben, és akkor ott tartunk, hogy összegyülekezünk, szeretjük egymást, tesszük a dolgunkat és Isten amennyire csak tud megáld, de nem fogunk a teljességben járni. A teljességben benne van Isten erejének a megnyilvánulása. Miért mondom ezt? Azért, mert az Apostolok cselekedetei 1,8. versben, amit olvastam ott, azt az igeverset olvasom még egyszer.

Az a szó szerepel az erő szó helyén, hogy csodatévő erő. „Hanem vesztek erőt minekutána a Szent Szellem eljön reátok.” Vesztek csodatévő erőt, és ezt az „erő” szót ki fogjuk most vetíteni, hogy lásd az eredeti görög „dünamisz” szónak a jelentését. Ez erő

jelent, csodatévő erőt, csodát, csodatévő erő megnyilvánulását, hatalmat, képességeket. Ez a szónak a jelentése. És nagyon-nagyon sok helyen szerepel ez a „dünamisz” kifejezés.

Ez a „csodatévő erő” szó az Újszövetségben. És amikor Pál azt mondja, hogy „az én beszédem és az én prédikálásom nem emberi bölcsességnek hitető beszédeiben állott”, hanem „dünamisz” erőnek, csodatévő erőnek a bizonyításával, bemutatásában állott, akkor Ő tudta, hogy miről beszél. Nem arról beszélt, hogy vallásos, ájtatos dolgokat mondok, beszélek.

Nagyon-nagyon sok helyen szerepel ez a dünamisz kifejezés, ez a csodatévő erő szó az Újszövetségben. Amikor Pál azt mondja, hogy az én beszédem és az én prédikálásom nem emberi bölcsességnek hitető beszédeiben állott, hanem dünamisz erőnek, csodatévő erőnek, csodatévő erőnek a bizonyításában, a bemutatásában állott, akkor ő tudta, hogy miről beszél.

Nem arról beszélt, hogy vallásos, áhítatos dolgokat mondok, beszélek és próbállak téged filozófiai módon eszmefuttatásokkal meggyőzni. Bár Pál apostol beszélt olyan dolgokat, amikről a kortársai is azt mondták, hogy nehezen érthető. Vannak a tanításaiban nehezen érthető dolgok – mondják ezt ugye Pálról. Ezt Péter is megírja a levelében, elismerve és megtisztelve természetesen Pált, de ő is azt mondja, hogy vannak nehezen érthető dolgok.

De akkor is nagyon-nagyon sokszor teljesen egyértelműen beszélt és nyilvánosan. Egyébként itt az 1Korinthus 2,5-ben ez a szó, hogy „erőnek a megmutatása”, ez a „megmutatás” szó bizonyítékot jelent, felhatalmazást a görögben. A csodatévő erőket bizonyítom a számotokra. Bebonyítom nektek, hogy a kereszténység az nem egy üres, száraz, erő nélküli vallás, hanem olyan Szent Szellem által felkent és erőteljes közösség Istennel, amiben Isten ereje képes és akar is megnyilvánulni közöttünk.

Erre mondta Jézus, hogy ezt várjátok meg, amíg ez eljön. Pünkösd napján ennek az erőnek a kitöltését ünnepeljük, hogy eljött, itt van, rendelkezésre áll és munkálkodhatunk benne és dolgozhatunk általa. Hogyan fogalmaztam ezt meg, hogy véletlenül ne hogy az emberre mutasson ez a pár mondat, amit mondok, mert az az Ő ereje, az Ő munkája, amiben mi partnerek vagyunk. Hogy mi vagyunk partnerek Őbenne, ez egy közös dolog.

Miért van az, hogy sok keresztény közösségben, akár a mieinkben is, akár az én szolgálatomban is nem úgy nyilvánul meg feltétlenül ez az erő, mint ahogy megnyilvánulhatna? Ha őszinték vagyunk, akkor fel kell tennünk magunknak ezt a kérdést, meg kell magunktól kérdeznünk. Nem úgy, hogy kárhoztassuk magunkat, nem úgy hogy vádoljuk magunkat, nem úgy hogy valamit elrontottunk.

Nem feltétlenül elrontottunk dolgokat, hanem van valami több, de erre valahogy nekünk rá kell kapni, el kell ezt nekünk kapni, valahogy ezt magunkévá kell tenni, valahogy meg kell ismernünk ezt jobban, hogy lássuk azokat a jeleket és csodákat, amelyek mint ígéret, oda vannak ígérve nekünk, hogy ezeket láthatjuk is.

Róma 15,17–19.

17. Van azért mivel dicsekedjem a Jézus Krisztusban, az Istenre tartozó dolgokban.

18. Mert nem merek szólni semmiről, amit ne Krisztus cselekedett volna általam a pogányoknak engedelmességére, szóval és tettel.

19. Jelek és csodák ereje által, az Isten Szellemének ereje által; úgyannyira, hogy én Jeruzsálemtől és környékétől fogva Illyriáig betöltöttem a Krisztus Evangéliumát.

Azt mondja Pál apostol, hogy betöltöttem a Krisztus Evangéliumát. Hogyan? Hogyan töltjük be a Krisztus Evangéliumát? Úgy, hogyha képviseljük is ezt az erőt, ha be is mutatjuk ezt az erőt. Ha nem úgy beszélünk róla, hogy jaj, akkor ők kétezer évvel ezelőtt csinálták, jaj vannak más nagy szolgálatok, akik talán ezt tudják működtetni, jaj talán majd a következő héten, a következő évben, vagy öt év múlva eljutok oda, hogy ez megnyilvánul majd.

Nem, ez most a miénk. Most a miénk! Nem kell várnod holnapig! Pünkösöd van! Mikor, ha nem most? Mikor mozduljon Isten Szelleme közöttünk, ha nem most, ha nem ma? Föl kell gerjeszteni ezt magunkban! Jól jönne egy kis erő az életedre? Vagy jó így álmodozni, jó így a langyos vízbe bele tenni a lábunkat, hogy csordogáljon az élet, ne legyenek problémáim, ne legyenek nagy gondjaim, ne legyenek nagy kihívásaim?

Amikor a Szellemet követed, amikor a Szellem erejében jársz lesznek kihívásaid, mert a Szent Szellem el fog vezetni olyan helyekre is, ahol nem akarsz magadtól lenni. Péter akarta azt, hogy őt utálják, meg gyűlöljék sokan, hogy halálra keressék, meg hogy fejjel lefelé keresztre feszítsék? Nem akarta, de ő mégis vállalta ezt. Miért? A saját akaraterejéből? A saját maga szeretetéből? Dehogyan! Nem volt ő erre képes, hisz Jézust elárulta.

A Szellem ereje képessé tesz téged bármire, amire az Úr elhívott. Gerjedj fel! Gerjedj! Kívánd ezt, akard ezt! Ha nem akarod, akkor ugyanaz lesz, mint idáig, nem fogsz benne járni. Valakinek akarni kell, valakinek kívánni kell, valakinek tenni kell érte! Ez nem a cselekedetéről szól, hanem a szívről. Keresni, kutatni, odaszánni.

Az, hogy kitöltetett a Szent Szellem és pünkösdkor az odaszántak nyelveken szóltak, imádkoztak, közösségben voltak az Úrral, olyan tűzzel töltötte be őket, hogy mind olyan tűzzel tudtak prédikálni, hogy azok, akiknek prédikáltak és elfogadták az ő szavukat és elfogadták Jézust és úgy belelkesültek, hogy azok is vitték tovább ezt az üzenetet.

Pál tíz év alatt a Földközi tengernek a környékét betöltötte az Evangéliummal. Nem csak Péter hirdette az Evangéliumot. Nem csak Pál és nem csak az apostolok hirdették az Evangéliumot. Hanem mindazok, akik hallották az Evangéliumot. Hazamentek és mondták az apósoknak, az anyósoknak, a testvérnek, a szomszédnak, az ellenségnek: Te figyelj, itt van valami Jézus Krisztusban, ami történt! Mert erőt kaptak.

Ó nem, nekem jó így kényelmesen! Hadd nézem a sorozatomat! Hagyjál engem békén ezzel! Ne akard itt fölkeverni az álló vizet! Olyan jó ez a kis vallásos dolog, menjünk, csordogáljon a víz. Sosem fog ez megállni, rendben van.

Én nem ezt akarom! Halleluja! Mindkét helyen itt, amit felolvastam az 1Korinthus 2-ben és a Róma 15-ben a dűnamisz szó, azaz a csodatévő erő szerepel, mint kifejezés. „Jelek és csodák ereje által, Isten Szellemének ereje által; úgyannyira, hogy én Jeruzsálemtől és környékétől fogva Illyriáig betöltöttem a Krisztus Evangéliumát” – mondja Pál. Erők, jelek, csodák által.

Hadd beszéljek csak két mondatot erről. Ez az erő nem feltétlenül mindig érthető dolog és ez egy kicsit kívül áll a komfort zónánktól időnként. És megvan benne a veszély is, hogy azt gondolják emberek, hogy ezzel vissza tudnak élni, hogy vissza lehet ezzel élni és hogy tudják ezt saját maguktól működtetni.

Ami miatt sok keresztény – aki bár találkozott karizmatikus Szellemmel teljes gyülekezettekkel –, megijed, mert bizony vannak szélsőségek is Krisztus Testében. Amikor olyan megnyilvánulások vannak, olyan szélsőségek, olyan kilengések vannak, amik már nem a szellemnek a mozdulása, hanem a testnek a cselekedete, a léleknek, az érzelmeknek csupán a felkorbácsolása, ami kívülről az avatatlan szemek számára, úgy néz ki, mintha a Szellem mozdulása lenne, de nem az.

És akkor persze nem működnek úgy a dolgok, ahogy kellene működjenek és megcsömörlenek, megbotránkoznak sokan. De ettől függetlenül az igazi és a hamisítvány csak akkor létezhet, ha van eredeti. Tehát jó, hogyha látod, jó, hogyha tudod, ha látsz hamisítványt az egy bizonyíték arra, hogy létezik az eredeti. Ha látsz hamis evangéliumot, ha látsz hamis jeleket, ha látsz hamis megnyilvánulásokat, ez bizonyíték annak, hogy létezik az eredeti, hogy meg van az eredeti és mi ezt keressük, ezt kutatjuk.

Galata 3,5.

5. Annak okáért, aki a Szellemet szolgálhatja néktek és hatalmas csodákat tesz közöttetek, a törvény cselekedeteiből, vagy a hit hallásából cselekszi-é?

Ez egy kulcs igevers a megértéshez, ahhoz hogy hogyan működik ez az erő bennünk és közöttünk, és felettünk, és rajtunk, és általunk. Annak okáért, aki a Szellemet szolgáltatja nekünk és hatalmas csodákat tesz közöttünk. Itt megint a „dünamisz” szó szerepel. Hatalmas erővel megnyilvánul közöttünk.

Vajon a törvény cselekedeteiből – mert cselekszel érte, böjtölsz érte, mert ezt, meg azt, meg amazt megtartod érte, a tízparancsolatot, meg a mindenféle szabályokat, amiket a zsidók hoztak, vagy a keresztények hoztak, vagy bárkik és azért van – vagy pedig a hit hallása által van-e?

Ha arra tekintesz, hogy te mennyire vagy jó ahhoz, hogy Isten használjon téged, akkor soha nem fog működni ez az életedben. Mindig a törvény szerint lesz valami, ami elítéli a te cselekedetedet, elítéli az egész valódat, mert nem tudsz megfelelni az elvárásoknak, nem vagy tökéletes és én sem vagyok.

Azt mondja itt az Ige, hogy nem a törvény cselekedeteiből, azért mert te olyan szuper keresztény vagy, működnek ezek, hanem a hit hallásából, ahogy a hitre reagálsz. Elhiszed, hogy igen ez bennem és általam és felettem is működhet.

Szoktad-e azt mondani reggel, amikor fölkelsz és belenézel a tükörbe, hogy a Szent Szellem ereje működik rajtad és benned és feletted? Bennem? Ugyan már! Mennyi hibám, mennyi bűnöm, mennyi elrontott dolgom és tévedésem van. Úgy nézünk magunkra sokszor, ahogy általában az emberek néznek minket és nem úgy nézünk magunkra, mint ahogy Isten néz miránk.

Jézus Krisztusban, az Ő véráldozatában te megszenteltté. A te bűneid oda vannak vetve a feledés tengerébe. Isten nem skizofrén. Ha Ő azt mondta, hogy a bűneidről többé meg nem emlékezem, akkor Ő a bűneidről többé meg nem emlékezik. Ez az Újszövetségnek a lényegi kardinális pontja, oszlopa, tartópillére. Ez az igazság, hogy egyszer és mindenkorra eltöröltettek a te bűneid.

Akkor miért kárhoztatod magad? Miért gondolod azt, hogy Isten Szelleme ne tudna rajtad keresztül működni? Azért, mert nyugdíjas vagy? Vagy azért, mert fiatal vagy? Vagy azért, mert eddig sem működött? Vagy azért mert elváltál? Vagy azért mert, pont, pont, pont és lehetne sorolni egy listát, ami kifogásokat hozunk mi magunknak és hoz az ördög nekünk, hogy mi nem vagyunk erre méltók. Nyugi, magunktól nem vagyunk erre méltók. Ő tett minket alkalmassá, és Ő tett minket méltóvá erre. Ha Ő úgy döntött, hogy ezt odaadja nekünk, akkor mi ne kérdőjelezzük ezt meg.

Vannak természetesen ismeretek, amiket meg kell ismerni ahhoz, hogy tényleg fel tudjon szabadulni közöttünk és bennünk Isten ereje, mert egyetlen egy igazság tud téged szabadabbá tenni, egyetlen egy. A megismert igazság. A nem megismert igazság nem tud veled csinálni semmit különösebben, csak amit megismersz. Ezért kell keresnünk, kutatnunk, vágyakoznunk ez után. Halleluja! Az Apostolok cselekedetei 1,8.-at olvasom még egyszer.

Apostolok cselekedetei 1,8.

8. Hanem vesztek erőt, minekutána a Szent Szellem eljön reátok; és lesztek nékem tanúim úgy Jeruzsálemben, mint az egész Júdeában és Samariában, és a földnek mind végső határáig.

Lesztek nékem tanúim. Mit jelent ez? Azt is jelenti, hogy ti fogtok tanúskodni erről, ti lesztek azok, akik bemutatjátok ezt, ti lesztek azok, akiken keresztül ez megnyilvánul. És jelenti azt is, hogy tanúi lesztek azoknak, hogy a Szellem mit munkál és működtet. Te most a tanúja vagy annak, hogy én itt prédikálok. Ugye? Látod, hallod, tapasztalod, érzed. Ha tetszik, ha nem ez van.

Amikor a Szellem ereje megnyilvánul, akkor is a tanúja lehetsz ennek. De lehetsz úgy is tanúja ennek, hogy te tanúskodsz erről, te vagy az, aki bemutatod ezt, mint ahogy Pál apostol bemutatta. Melyik a jobb, vagy melyiket akard? Úgy hiszem, hogy mind a kettőre

szükség van. Azt is akarom, hogy bemutassam, hogy Isten ereje működjön rajtam keresztül, de szeretném ezt látni más embereken, szeretném ezt látni rajtatok.

Hogy kiálltok az utcára akár, vagy a gyülekezetnek az előterébe, és ha kell, és ha a Szellem úgy vezet, akkor az idegenhez odamész és megkérdezed: Imádkozhatok érted? Látom, hogy húzod a lábad, nagyon fáj. Imádkozol érte és az meggyógyul. Ó, téged a Szellem erre vezethet? Hogyne vezethetne! Nem én, Ó! Bizony ez egy nagyon-nagyon fontos dolog, hogy az elménket ezzel kapcsolatban megváltoztassuk.

Jézus nagyon-nagyon konkrét utasítást adott itt tehát, mégpedig azt, hogy ne menjenek prédikálni addig, amíg el nem jön az Atyának ígérete. Én megkérdeztem tegnap magamban, hogy miért nem küldte azonnal ki őket? Elment a mennybe negyven nap után. Menjetek és hirdessétek! A Szent Szellem már bennetek van.

Olvassuk, hogy rájuk lehelt és vették a Szent Szellemet. Van két különböző dolog, amiről ma egy picit szeretnék beszélni. Két különböző dolog az, hogy a Szent Szellem benned van, vagy a Szent Szellem megnyugszik rajtad. Tehát hogy rajtad van, körbevesz téged és feletted van. Erről beszél a Biblia. Itt, amikor az erő Szelleméről beszélünk, ez nem benned van, ez megnyugszik rajtad.

Az első pünkösdről ugye tudjuk, főleg hogyha olvastad az ószövetségi Írásokat, hogy a Sinai hegyen volt. Pénteken Bibliakörön beszéltünk erről egy pár mondatban. Az egyiptomi kivonulásról nagyon sokat hallottatok már. Nagyon sokat beszéltünk erről. Az egyiptomi kivonulás estéjén kellett a páska bárányt bemutatni, megsütni, megenni és kivonulni. Eltelt ötven nap, amikor a Sinai hegynél Isten adta a törvényt és az volt az első pünkösd.

Az ünnepeknek a megünneplésével kapcsolatban az Ószövetség nem tanít arról, nincsen erre ószövetségi igevers, amely arra mutatna, hogy a pünkösdöt a zsidóknak úgy kell ünnepelni, hogy a törvényadásnak az ünnepe. Az aratásnak az ünnepe volt az, és minden igevers erre mutat. Ennek ellenére ma a Jézusban nem hívő zsidók a törvényadásként ünneplik a pünkösdöt.

A lényeg ebben az, hogy Jézus halála után ötven nappal tudjuk azt, hogy mi történt. Tudjuk-e azt, hogy mi történt akkor, amikor adta a Sinai hegynél Isten a törvényt Mózes által? Ott volt némi kis engedetlenség, volt némi kis zűr, és meghalt háromezer ember. Amikor a betű jött, amikor a törvény jött, amikor Istennek a szentsége, a nivója, a mércéje, a tökéletessége betűként megjelent kőbe vésve és odaadatott az embernek, akkor három ezer ember meghalt.

Mi történt pünkösd napján? Péter Jézusról prédikált és ugyanennyi ember, háromezer ember újjászületett. Látod-e a különbséget? Látod-e a lényegét ebben, hogy mi az, amit követünk, hogy mi az, amire oda kell szánunk magunkat, hogy ezt keressük? Mert az Újszövetség egy jobb szövetség.

Van egy drága keresztény testvérem – úgy hiszem, hogy barátomnak nevezhettem őt –, egy egész más gyülekezetbe jár, egy egész más teológiai háttérben van ő. Nagyon szeretem, nagyon tisztességes jó ismerősöm. Beszélgettünk nemrég elég sokat, és azt mondja nekem: Attila te elég sokat idézel az Újszövetségből. Mondom, hogy ez véletlen szerinted? Persze, mert újszövetségi hívő vagyok és az Újszövetség egy jobb szövetség.

Az Ószövetségben megírtak tanulságnak írártak meg és nagyon sok jó dolog van ott abban és abban is ott van Isten kegyelme. És Jézusnak a képét láthatjuk meg ott is rengeteg dologban. De nem az árnyékra nézünk. Hogyha egy emberhez oda akarok menni és meg akarom ölelni, vagy kezet akarok vele fogni, akkor nem az árnyékát nézem. Most itt sok lámpa van, mindannyiunknak van árnyéka a földön, mellettünk, mögöttünk, de nem az árnyékot ölelem meg – nem az előképet ölelem meg az Ószövetségben – hanem az eredetit, az igazit, téged, a személyt, Jézust. Ez az Újszövetség egyik üzenete. Halleluja!

Pünkösdkor tehát a tanítványokban egy mélyreható változás történt. Valami megváltozott. Olyan dolog történt, amire a legtöbb keresztény vágyakozik. Úgy hiszem, hogy

nagyon sokan vágyakoztok erre és lehet nem is tudtátok, vagy mertétek ezt megfogalmazni, hogy igen ez nekem is kell, ezt én is akarom. Én is akarom ezt az erőt! Én is akarom ezt! Eltűnt minden bátortalanság, eltűnt minden szégyenérzet, eltűnt minden önzőség.

Nem a saját életüket féltették már ezt követően. Nem saját magukra néztek. Eltűnt minden múltbéli nyomasztó érzés, minden múltbéli emlék eltűnt. Nem foglalkoztak már ezzel a tanítványok, hogy rettegjünk, mert mit fognak mondani a farizeusok, az írástudók. Jaj, Jézust is keresztre feszítették, velünk is ez lesz. Jó, Jézus feltámadt, de megint elment.

Azt mondta nekünk, várakozzunk itt. Miért nem maradt itt? De eljött az Ő Szelleme! Egy olyan változás történt hirtelen, amit nem lehet elérni neveléssel. Amit nem lehet elérni önfegyelemmel. Nem lehet elérni az emberben ezt a változást dicsérettel, vagy pálcával, fegyelmezőssel. Egy olyan változás történt az életükben, – nem is tudom mi a legjobb szó erre, – amit csak Isten tud elvégezni az emberben.

Amikor újjászületik az ember, akkor is egy olyan változás történik meg az ember szellemében, amit mi semmilyen módon nem tudunk előidézni magunkban. Azt, hogy mi elfogadjuk Jézust, úrrá tesszük Őt az életünk felett és a szellemi újjászületést megtapasztaljuk, még ha nem is borsószik a hátunk, még ha nem is áll föl a szőr a tarkónkon, akkor is tudjuk, hogy van ott bent valami, amit igazán nem lehet érezni, de ott bent valami megváltozott. Ezt nem tudjuk mi magunktól előidézni.

De azt, hogy az erő megnyilvánuljon felettünk és köztünk, azt sem tudjuk mi magunktól előidézni. Szükségünk van Őrá! Bármi, amit te el tudsz végezni magadtól, ahhoz nincsen szükséged Isten Szellemére. Hát akkor csináld magad, tedd meg te! De nagyon korlátozott az a pont, ameddig mi el tudunk menni. A szellemben viszont olyan szabadság van, ami kitágítja ezt a korlátot és költőien mondva, a csillagos ég a határ, vagy nincs a Szellem mozgásainak korlátja.

Amire Ő elhívott, az mindig olyan dolog, amire te nem tudsz eljutni a saját erőfeszítésedből. Eleve ebből a szempontból nézve is már szükséged van, nem csak Jézusra, hogy újjászüless, azon túlmenően a Szent Szellemre is, mint erőre. Ez is egy olyan érdekes dolog, hogy a Szent Szellem benned van, kitöltetett a szívedbe, ott van benned teljesen, mi az, hogy még többet lehet belőle és tőle? Mondok egy példát.

Itt egy pohár víz. Nem tudom, hogy ki szereti a vizet inni? Én szeretem. Ittam egy pohár vizet. Ez a víz hova került? Belülre. Ez bennem van! A víz belém került. A Szent Szellem egyik képe, az élő víz belém kerül és ez az újjászületés. Mi van akkor, amikor én beleugrok egy nagy vízzel teli medencébe? Ugyanolyan víz lehet, nem? Ez a különbség, hogy a víz bennem van, vagy én vagyok a vízben. Újjászülettem, belém került Isten Szelleme, bennem van az életető erő és minden, amire szükségem van. Ez belülről életet ad és belülről munkálkodik bennem és mindent elvégez bennem, amiért adatott a Szent Szellem.

De nem tudok ettől még úszni, mert itt nincs medence vagy víz, vagy folyó, vagy tenger, vagy bármi. Ha itt elkezdenék csapkodni, akkor azt mondanád, hogy megbolondultam. De, ha elmegyünk együtt akár a tengerpartra vagy a Balatonra és belevetjük magunkat a vízbe, ott tudunk úszni. Na, ez az, amikor az ember a Szellem erejében van, és munkálkodik és működik. Az egyik belül van, a másik pedig kívül van. Mind a kettő ugyanő, vagy ugyanaz.

Lehet, hogy furcsán magyarázom vagy furcsának tűnik ez az értelmezés, de egyszerűen magyarázva ez a lényege, hogy minden megvan, amikor újjászületsz, de még sincs meg minden, mert van annál még több. A mindennél még több! Ezt ne vegyétek egy teológiai doktrínának, hogy Attila ezt így mondta, és így kell ezt mindenképpen értelmezni. Nehéz ezt szavakkal leírni és elmondani és kifejezni. A tanítványok Jézus halála után – látjuk és tudjuk –, hogy bezárkóztak, bizonytalanná váltak, féltek.

A feltámadás után negyven napig együtt voltak Jézussal. Várjatok! – mondta Jézus. Várjatok az erőre! Várjatok az Atya ígéretét! Eljött ez az erő és betöltötte őket. És ez az erő

sohasem önző célokat szolgál. Ez az erő sohasem a vagyonszerzésre törekszik. Vagy sohasem a saját jólétünk érdekében jön. Az első dolog, amit tettek a tanítványok, amikor eljött ez az erő rájuk, az az volt, hogy kiálltak az emberek elé. Az Apostolok cselekedetei 2,14-et azért felolvasom:

Apostolok cselekedetei 2,14.

14. Péter azonban előállván a tizeneggyel, felemelé szavát, és szóla nékik: Zsidó férfiak és mindnyájan, kik lakoztok Jeruzsálemben, legyen ez néktek tudtotokra, és vegyétek füleitekbe az én beszédemet!

Itt Péter elkezd beszélni a nyelveken szólásról, hogy ezek az emberek nem részegek, akik itt nyelveken imádkoznak, akik itt mindenféle nyelven megszólalnak. Elkezd idézni betűről betűre, szóról szóra pontosan Jóel prófétát. Honnan tudja ez az ember idézni Jóel prófétát pont akkor? Mi tudjuk ezt idézni, mert ezt az igeverset rengetegszer olvastuk, rengetegszer utaltunk rá, tanításokban hallgattuk. Nekünk ez már itt le van írva, de neki nem volt leírva, ahonnan ezt felolvassa. Különleges dolog ez!

Megjelent bennük a felelősség másokért. Megjelent bennük a szeretet azok felé, akiktől eredetileg félték. Teljesen levették önmagukról a figyelmet és teljesen levették a következményekről a figyelmet. Halleluja!

Hogyan lehetséges az, hogy a hatalmas Isten lakozást vesz az ember szívében? Hogyan lehetséges az, hogy a hatalmas Isten, aki mindennél hatalmasabb, akinek minden alá van vetve, akinél minden kisebb, bele tudja tenni magát egy olyan dologba, ami nála kisebb? Egy egyszerű példával élve ez a szemüveg belefér ebbe a tokba, azért, mert kisebb, mint a tok.

Hozok egy másik példát. Ez a Biblia belefér-e ebbe a tokba? Nem! Ha hamu lenne, beleférne, de nem lesz ez hamu sohasem, általam legalábbis biztos nem. Nem fér bele! Most akkor én nagyobb vagyok, mint Isten, mert Isten elfér bennem? Természetesen nem! Meg tudjuk ezt magyarázni logikával, ésszel, hogy a nagyobb hogyan fér el a kisebbben? Én nem! Lehet, hogy te igen. Lehet, hogy neked több kijelentésed és megértésed van erről, de én nem tudom ezt megmagyarázni.

Amikor újjászületsz, akkor tiéd a Szent Szellem. Az olyan, mintha vizet innál, de más dolog az, amikor beleugrasz egy vízzel teli medencébe. Ugyanúgy Óróla van szó. Hogyan lehetséges ez? Meg tudjuk ezt magyarázni? Nem mindent tudunk józan ésszel, logikával megmagyarázni.

Igazából, ahogy az apostolok cselekedtek, az Apostolok cselekedeteiben ez a mérce. Ez a színvonal és ez az, amit nekünk is keresnünk és kutatnunk kell, hogy ők hogyan csinálták, mert ők tudtak valamit. Mi is tudjuk ezt így csinálni! Az újjászületés és a Szent Szellemben való keresztség, amit ők pünkösdkor megtapasztaltak, két különböző dolog. Az 1János 2-re, ha lapozol, akkor onnan két nagyon közismert igeverset hadd olvassak fel. Így hangzik:

1János 2,20. 27.

20. És néktek kenetek van a Szenttől, és mindent tudtok.

27. És az a kenet, amelyet ti kaptatok tőle, bennetek marad, és így nincs szükségetek arra, hogy valaki tanítson titeket; hanem amint az a kenet megtanít titeket mindenre, úgy igaz is az, és nem hazugság, és amiként megtanított titeket, úgy maradjatok Őbenne.

Hadd beszéljek erről egy pár mondatot. Ez a két igevers ugyanarra a dologra mutat, arra, amikor a Szent Szellem benned van. Ez a kenet megtanít téged mindenre, ez a kenet elvezérel minden igazságra, ez a kenet, a Szent Szellem, aki benned van, ez az életedre való, ezáltal van közösséged, kapcsolatod Istennel. Ezáltal vagy bensőséges viszonyban vele. Ez a tanácsadás Szelleme, ez a bölcsesség Szelleme. Ez benned van, belülről működik, elmélyíti a kapcsolatodat Istennel és ez rád van hatással. Benned marad, kegyelmet közvetít, tanít téged, megerősít és megvigasztal, ha kell. Benned van! Ámen!

Igazából hatást gyakorol rád azáltal, hogy megváltoztat téged belülről és ez a belső változás hatást gyakorolhat másokra, mert látják benned a változást. De igazából, ami arra

adatott, hogy a másik emberre hatást gyakoroljon, az az erő, ami pünkösdkor jött el, ami kívül van. Ez az erő kenete az Apostolok cselekedetei 1,8-ban van. Ez egy külső kenet, ez egy szolgálati kenet. Mindannyian el vagyunk hívva szolgálatra, mindannyian fel vagyunk kenve erre, ki milyen mértékben. Ez befolyást gyakorol a szolgálatodra, az ajándékaidra. Befolyást gyakorol rád úgy, hogy képességekkel ruház fel. Olyan képességekkel ruház fel, ami kívülről jön rád, nem a te saját képességed.

Az egyik benned van. Belül vezet el téged, ahova kell, a másik pedig kívül van. Ne értsétek félre, amit mondom, és kérdezz rá alkalom után, ha nem érted, de ez a kettő független egymástól. Ugyanúgy Óróla van szó! Az egyik a bensőséges kapcsolatodat ápolja Istennel, a másik pedig a szolgálatodban tesz téged erőteljessé. Lehetséges-e úgy, hogy a szolgálatodban erőteljes vagy, de a bensőséges kapcsolatod nem áll a helyén? Lehetséges, igen!

Példákat láttunk erre. Az Ószövetségben is van erre példa! Ott van az erő, ott van a külső megnyilvánulás, ott van a kenet és a szolgálati elhívás és erőteljesen működik a szolgálati ajándék vagy az, amire elhívást kapott valaki, de a bensőséges, az Úrral való személyes kapcsolat valahogy elsikkad. Az valahogy nincs úgy meg. Az a mindenre elvezérel dolog úgy háttérbe van szorítva. Mind a kettő rendkívül fontos! Nagyon-nagyon fontos!

Tehát van a Szent Szellem bennünk és van Szent Szellem, ami megnyugszik rajtunk. Ez nem egy újszövetségi dolog egyébként, mert az Ószövetségben is volt már erre példa. Nem a bennünk levő kenetről, hanem a Szent Szellemről, aki megnyugszik rajtunk, így prófétál maga Ésaiás a 11-dik fejezetben.

Ésaiás 11,1–5.

1. És származik egy vesszőszál Isai törzsökéből, s gyökereiből egy hajtás növekedik és gyümölcsöt hoz.

2. Akin az Úrnak Szelleme megnyugoszik: bölcsességnek és értelemnek szelleme, tanácsnak és hatalomnak szelleme, az Úr ismeretének és félelmének szelleme.

Ez nem belül van, hanem azt írja, hogy megnyugszik, ráül a válladra, képletesen mondván.

3. És gyönyörködik az Úrnak félelmében, és nem szemeinek látása szerint ítél, és nem füleinek hallása szerint bíraskodik:

4. Igazságban ítéli a gyöngéket, és tökéletességben bíraskodik a föld szegényei felett; megveri a földet szájának vesszejével, és ajkai leheletével megöli a gonoszt.

5. Derekának övedzője az igazság léssen, és veséinek övedzője a hűség.

Egy prófécia, amit Jézus nagyon jól bemutatott egyébként. Ez egy fontos kérdés, amit fölvettem, hogy miért nem működik rajtunk, általunk, mint ahogy működött kétezer évvel ezelőtt? Vagy, ahogy működik egy-egy emberen, akiről azt gondoljuk, hogy kiválasztottak. Talán majd legközelebb lesz erről szó, amikor ezt jobban kibontjuk. De ott van a válasz a 2Timótheus 1,6–8-ban.

Nem biztos, hogy fel fogom olvasni, inkább elmondom még egyszer azt, amit az előbb elmondtam, hogy nyomatékosítsam ezt. Van egy belső kenet és van egy külső kenet. Nehéz ezt szavakba önteni, mert ez egy szellemi dolog. De a Biblia használja ezt a kifejezést, hogy kenet. Kenet! Az Ószövetségben is ott volt. Az Újszövetségben is itt van és le van írva. Ez mindig a Szent Szellemre utal!

Az egyik arról szól, hogy benned van, és elvezérel minden igazságra, megtanít téged. Nincsen szükséged tanítóra, mert benned van. Ez érted van! Ez segít neked abban, hogy a kapcsolatodat elmélyítsd Istennel. Ez hatással van rád, ez benned marad, kegyelmet közvetít, tanít téged és megerősít.

Az erő kenete azonban kívül van, és erről beszél az Apostolok cselekedetei 1,8, és erre kellett várniuk a tanítványoknak. Nem a bensőséges kapcsolatuk kialakítása miatt kellett várniuk a Szent Szellemre, mert ez addig is megvolt, Jézussal együtt voltak és tudtak abban növekedni. Azért kellett az erő kenete, hogy mások felé tudjanak szolgálni. Mert az erő

kenetével nem maguk felé szolgáltak, a csodatevő erő kenetével nem magukat gyógyították a lelki sérüléseikből vagy betegségeikből, hanem mások felé szolgáltak.

Már itt egy kulcs. Akarsz-e mások felé szolgálni? Akkor lehetőség van erre az erőre, hogy ez megnyilvánuljon rajtad. Ha nincs benned vágy, ha ezt nem akarod, nem keresed, nem kutatod, akkor miért pazarolja Isten rád. Idézőjelben mondom. Senki nem haragszik meg ezen, ugye? Ezért is van az, hogy sok emberen, hívőn nem nyilvánul meg Isten ereje, mert az imaéletük, sőt még a szolgálatuk is arról szól, hogy én. Az én szolgálatom. Én előtérben legyek. Én legyek az, akit elismernek. Az én vállam meg legyen veregetve. Az én nevem fel legyen magasztalva. Engem lássanak az emberek. Ez önző dolog!

A Szellem ereje sohasem az önzőséget támogatja, hanem mindig arra törekszik, hogy a másoknak adjon. Mert ilyen volt Jézus! Jézus így szolgált! Jézus így töltötte be a törvényt. Jézus így végezte el a munkát értünk, nem saját magára nézett. Egyáltalán nem érdekelte az, hogy mennyien követik, vagy nem. Egyáltalán nem érdekelte az, hogy lesznek-e, akik megbotráncsoznak, vagy nem botráncsoznak meg azon, amit Ő mond, hogy mennyien hagyják el.

Nem foglalkozott azzal, hogy saját magát, saját önmagát propagálja, hogy saját magát marketingelje, modern szóval. Sőt, amikor erre lehetőséget adtak a testvérei, és mondták neki, hogy menj fel Jeruzsálembe, mert most meg tudnak téged ismerni az emberek, ott van sok ember, csináld! Akkor azt mondta, hogy nem. Dicsőséget adunk Istennek azért, hogy Ő él, és hogy Ő itt van közöttünk!

Alljatok fel, kérlek benneteket. Egy imát fogunk elmondani együtt. Elfogadjuk ezt az erőt, mert megkérjük ezt az erőt most mindannyiunkra, hogy ez működjön az életünkben. Akarod ezt? Kívánod ezt? Kell ez neked?

Mondd a hited teljességével! Drága mennyei Atyám, azt tanítod az Igédben, ha én kérem tőled a Szent Szellemed erejét, hogy betölts engem Szent Szellemmel, akkor Te örömmel odaadod Őt nekem. Ha én jót kérek tőled, Te jót adsz nekem. Nem adsz nekem kigyót, nem adsz nekem követ, hanem azt adod nekem, amit kérek tőled.

Atyám kérem tőled, hogy tölts be engem a Szent Szellemeddel. Keresztelj meg engem szellemben, a Jézus nevében. Én megvallom most, hogy Te az az Isten vagy, aki hallod az én imámat és megadod nekem mindazt, amit kérek tőled a Te akaratod szerint. Hiszem, Atyám, hogy a Szent Szellem megnyugodott rajtam, hogy betöltekeztem Szent Szellemmel, hogy teljes vagyok a Te erőddel, hogy megadtad nekem azt, amiben Te is örvendezel, hogy legyen nekem.

Ennek egyértelmű jeleként, hogy megvan nekem a Szent Szellem a bensőmben és Ő fel-ettem van, én most nyelveken fogok imádkozni, új nyelveken fogok szólni, ahogy a Szellem adja a kiejtést, nagy bátorsággal. Én imádkozom, ahogy a Szellem adja a kiejtést, Jézus nevében! Ez az erő bennem marad. Velem marad és elkísér engem. Segít nekem és segíti azt a munkát, ami a Te munkád énbennem, a Jézus hatalmas nevében. Ámen! Halleluja!

*A függőleges vonallal jelzett igeversek más fordításból származnak.

A felhasznált bibliai versek a King James kiadás számozását követik.

AZ ÜDVÖSSÉG IMÁJA

*„Mert ha a te száddal vallást teszel az Úr Jézusról,
és szívedben hiszed, hogy az Isten feltámasztotta
Őt a halálból, üdvözülsz. Mert szívvel hiszünk
a megigazulásra, szájjal teszünk pedig vallást
az üdvösségre.” (Róm. 10,9–10)*

**Hiszem, hogy Jézus Istennek Fia.
Hiszem, hogy Jézus meghalt az én bűneimért.
Hiszem, hogy Jézus feltámadt a halálból az én
megigazulásomért, a Biblia tanítása szerint.**

**Kérlek, Jézus, legyél az én Uram!
Kérlek, Jézus, legyél az én Megváltóm!
Kérlek, Jézus, legyél az én Gyógyítóm!
Költözz a szívembe és teremts újjá engem!**

**Jézus, Te vagy az én Uram!
Jézus, Te vagy az én Megváltóm!
Jézus, Te vagy az én Gyógyítóm!**

**Meg vagyok váltva! Újjászülettem Krisztusban.
Az Ő szent vére megtisztított minden bűntől.
Köszönöm, Úr Jézus, az örök életet! Ámen.**